

Στους τόσους που

εξωμολογούσε ο παπα-Σάββας ήταν και ένας Ρουμάνος διάκονος. Νεαρός ακόμη ήρθε στον Άθω και ησύχαζε κάπου στην έρημο, όχι και πολύ μακριά από την Μικρά Αγία Άννα.

-Πνευματικέ μου, τού λέει μία ημέρα ο διάκονος αυτός περίλυπα, σε παρακαλώ, μή ξεχάσης να μνημόνευσης αύριο στην λειτουργία την μητέρα μου που έχει τα τρίτα της.

Τα λόγια αυτά χτύπησαν στην ακοή του παπα-Σάββα σαν λόγια που πρόδιδαν θριάμβους του διαβόλου. Ο διακριτικός γέροντας ταραχθήκε. Εδώ, σκέφθηκε, κάποιος άσχημο φαγητό μαγείρευσε ο εχθρός. Ο πανούργος! Με πόση τέχνη πλανεύει και σκοτίζει τα πλάσματα του Θεού!

Χωρίς να δείξει εξωτερικά την αγωνία του, επιδόθηκε στην ανίχνευση του κακού.

-Για πές μου, παιδί μου, καθαρώτερα την υπόθεσι. Η μητέρα σου έχει αύριο τα τρίτα της. Δηλαδή πέθανε προχθές. Πέθανε στην Ρουμανία. Πώς εσύ σε δύο ημέρες πληροφορήθηκες τον θάνατό της;

Μεσολάβησε λίγη σιγή.

-Πώς; Πώς το έμαθα; άρχισε να λήη δειλά ο διάκονος. Νά, μου το είπε...

-Ποιός σου το είπε;

-Μου το είπε ο [περισσότερα...](#)